

Parinkymmeneen kriisiin Mikkonen

Elämäsi tärkein päivä, Timo Koivisto

► sivu 3

Hannes on vapaaehtois-
magneetti

► sivu 5

Vanha paita
muuntuu
kukaksi

► sivu 8–9

Pääkirjoitus

Reviiritaistelua

Viikonlopun loppuksi tuli pientä sutinaa, kun Facebookissa alkoi pyörä pornovideoita. Yllättäen ja pyytämättä ilmestyneitä videoita näkyi yhtä lailla pappien kuin pakanoidenkin sivuilla. Kysymys oli laajasta virushyökkäyksestä. Sunnuntai-iltana meni pornovastaisessa taistelussa, jonka lopputuloksena toivottavasti moni otti opikseen – epämääräisiä linkkejä ei pidä lähteä aukoimaan, ja suojaukset pitää olla kunnossa.

Facebook-hyökkäys oli tunkeutumista toisten tontille. Jokainen FB-käyttäjä määrittää reiviirinsä rajat omilla asetuksillaan ja toiminnallaan. Samanlainen reiviirijätelu toimii elämässä laajemmaltikin. Ellei omia rajojaan tunnista ja pidä niistä huolta, aina on joku, joka tunkee liian likelle.

Kodinturvaamisessa reiviirijätelu on mennyt jopa hie-man liian pitkälle. Ihmisiä patistetaan pelkoa lietsomalla hankkimaan kotiinsa erilaisia suojaus- ja hälytysjärjestelmiä, jotta kukaan ei tulisi kutsumatta ja pahoin aikein. Eikä toisaalta ihme – koti on monelle pyhä.

Yhdysvalloissa reiviirinsuojelussa käytetään hanakasti asetta. Aseita on siellä väkiluukuun nähden ylivoimaisesti eniten koko maailmassa, noin yhdeksän amerikkalaisia kymmenestä kantaa asetta. Jemen on Washington Postin muuttaman viikon takaisen listauksen kakkonen, ja Suomi kolmantena.

Lohdullista lienee, että aseiden omistus Suomessa perustuu pitkälti toisenlaisiin syihin kuin rapakon takana. Yhdysvalloissa aseenkantolupa kuuluu perustuslain suomiin oikeuksiin, oikeuteen puolustaa itseään, perhettään ja omaisuuttaan. Meillä lupa aseeseen hankintaan tarkoittaa useimmiten metsästäys- tai ampumaharrastusta.

Maanpuolustuksessa kyse on niin ikään oman reiviirin suojaamisesta. Kun naapurissa pullistellaan, meidän on tärkeä näyttää, että pidämme huolen reiviiritämme. Se ei tarkoita vastapullistelua eikä etenään uhoamista, pikemminkin napakkaa neuvonpitoa siitä, että meidän tonttillemme ei passaa tulla. Se tarkoittaa itsensä ja oman maansa arvostamista. Pään pystyssä pitämistä ja osoitusta siitä, että näin on hyvä, rajojen uudelleenmäärittelylle ei ole tarvetta.

Marjo Rönkvist
päätoimittaja

Henki & elämä

Kannen kuva: Lääkäri Ilkka Mikkonen on toiminut Suomen Punaisen Ristin kriisityöntekijänä eri puolilla maailmaa.

Kuva: Sami Saarenpää

Jos kaipaat hyötyliikuntaa, tule Yhteisvastuukerääjäksi

KAARINA HEISKANEN teksti
PETRI KANANEN kuva

Kevään Yhteisvastuukeräys kaipaa vielä lista- ja lipaskerääjiä. Kerääjäksi voi ilmoittautua vaikkapa Suurella Sydämellä -verkkosivuston kautta, jossa on suora ilmoittautumislinkki tähän tehtävään. Ilmoittautumisen jälkeen diakoniatyöntekijät ottavat yhteyttä vapaaehtoiseen kerääjään.

Jyväskylän seurakunnan diakoniatyöntekijöille voi ilmoittautua suoraan. Heiltä saa keräyslisan tai -lippaan, ja samalla voi sopia, minkä kokoisen alueen haluaa ottaa kerättäväkseen. Listat ja lipaat on numeroitu ja leimattu Helsingin poliisilaitoksen leimalla. Jyväskylän seurakunnan keräystavoite on 80 000 euroa.

–Jos saamme parisataa kerääjää, jotka osallistuvat keräykseen kolmen tunnin ajan, tavoite on saavutettu, laskee keräyspäällikkö, diakoni **Jukka Rantanen**.

Keräys kestää huhtikuun loppuun saakka. Ovelta ovelle -keräyksen lisäksi keräyskampanja näkyy perhe- ja tapahtumina ja tempauksina. Tulevana sunnuntaina monella kirkonmaalla lasketaan liukurilla tai nauhitetaan ponijalusta. Samalla voi nauttia perinteistä hernekeittoa ja laskiaispullia, joiden tuotto menee Yhteisvastuulle. Myös Yhteisvastuukonsertteja on tiedossa. Kauppakeskuksissa on lipaskeräyksiä. Esimerkiksi tämän viikon torstaina, perjantaina ja lauantaina on lipaskeräys kauppakeskus Forumissa ja Jyväskylän seurakunnan Seppälän Citymarkissa on lipas-

Vapaaehtoinen Yhteisvastuukerääjä Vuokko Jokinen hellysti keräyslipasta kaupakeskus Forumissa viime viikolla.

keräys torstaina 19.2.

Yhteisvastuukeräyksen ulkomaankohde on Haiti, jota maanjäristys runteli viisi vuotta sitten. Haitissa rakennetaan kouluja.

Suomessa tuotolla tehostetaan vapaaehtoistoimintaa Suurella Sydämellä -hankkeen kautta. Jyväskylän oma osuus eli kymmenen prosenttia tuotosta käytetään

seurakunnan vapaaehtoisten virkistykseen ja koulutukseen.

Lipaskeräys Forumissa ja Jyväskylän seurakunnan Seppälän Citymarkissa 12.–14.2. Ilmoittaudu kerääjäksi www.suurellasydamella.fi tai Jukka Rantanen 050 360 348. Lipaskeräys Seppälän Citymarkissa ilm. Elna Vepsäläinen 050 549 7005.

Tapetilla

Ystävyyden ei mittaa aikaa eikä välimatkaa

KAARINA HEISKANEN teksti ja kuva

Ensi lauantaina on Ystävänäpäivä. Facebook-ystävänä ajattelevat ystävydestä näin.

– Ystävänä on luotettava.
– Vaikka menisi pitkäänkin aikoja yhteyttä pitämättä, ystävälle voi soittaa ja kertoa asian kuin asian. Pitkänkin tauon jälkeen tuntuu, kuin olisi erkaantunut vasta eilen.
– Kilometrit ja päivät eivät hei-

kennä läheisyyttä.

– Ystävän kanssa nauretaan ja joskus myös itketään yhdessä. Saadaan yhteisiä elämäkokemuksia.
– Aitoon ystävyyteen kuuluu vilpittömyys, jossa ei ole laskelmointia tai hyötyä. Mitä kauemmin elää, sitä kynisemmäksi käy aidon ystävyyden suhteen.

– Ystävänä on rohkea auttaja. Uskaltuu vaikka vintin siivoukseen, yhteiseen arkiiraadantaan.
– Ystävänä osaa olla lähellä mutta

muistaa hienotunteisesti siirtyä syrjemmälle.

– Kun tapaan kaverin tai tuttavien, niin mietin, onko kotona siistiä tai onko tukka hyvin. Kohtaaminen voi viedä energiaa. Ystävän tapaamisesta saan energiaa. Kohdautuu vaikka vintin siivoukseen, yhteiseen arkiiraadantaan.

– Ystävänä on rohkea auttaja. Uskaltuu vaikka vintin siivoukseen, yhteiseen arkiiraadantaan.
– Ystävänä osaa olla lähellä mutta

muistaa hienotunteisesti siirtyä syrjemmälle.
– Kun tapaan kaverin tai tuttavien, niin mietin, onko kotona siistiä tai onko tukka hyvin. Kohtaaminen voi viedä energiaa. Ystävän tapaamisesta saan energiaa. Kohdautuu vaikka vintin siivoukseen, yhteiseen arkiiraadantaan.
– Ystävänä osaa olla lähellä mutta

muistaa hienotunteisesti siirtyä syrjemmälle.
– Kun tapaan kaverin tai tuttavien, niin mietin, onko kotona siistiä tai onko tukka hyvin. Kohtaaminen voi viedä energiaa. Ystävän tapaamisesta saan energiaa. Kohdautuu vaikka vintin siivoukseen, yhteiseen arkiiraadantaan.
– Ystävänä osaa olla lähellä mutta

muistaa hienotunteisesti siirtyä syrjemmälle.
– Kun tapaan kaverin tai tuttavien, niin mietin, onko kotona siistiä tai onko tukka hyvin. Kohtaaminen voi viedä energiaa. Ystävän tapaamisesta saan energiaa. Kohdautuu vaikka vintin siivoukseen, yhteiseen arkiiraadantaan.
– Ystävänä osaa olla lähellä mutta

Vapaus ja välittäminen ovat tärkeitä ystävyydessä – ystävyyden ei mittaa aikaa eikä välimatkaa. Vapaus ja välittäminen ovat tärkeitä ystävyydessä – ystävyyden ei mittaa aikaa eikä välimatkaa.

Ajassa

Timo Koivisto pitää kaupungin ja seurakunnan yhteistyötä sujuvana. Kirkon diakonia täydentää kaupungin sosiaalipalveluita, ja tätä yhteistyötä pitäisi hänen mielestään entisestään syventää.

Hartiavoimin uusia työpaikkoja hankkimaan

Uusi kaupunginjohtaja Timo Koivisto toivoo, että olisi ollut paikalla, kun Raamatun ruokkimisihme tapahtui. Sille olisi tilausta tämän päivän Suomessakin.

KAARINA HEISKANEN teksti
PETRI KANANEN kuva

Kerropa, mistä olet kotoisin, siis syntäjäsi?

Kävin syntymässä Elimäellä, mutta kotoisin olen Pirkkalasta Tampereen naapurista.

Mikä toi sinut Jyväskylään?

Osa-aikajyväskyläläiseksi tuloin vaimon perässä vuonna 2000. Vakinaisesti muutin tänne asumaan vuoden 2005 alussa, kun aloitin työt apulaiskaupunginjohtajana.

Mitkä kolme asiaa ovat parasta Jyväskylässä?

Kaupungin avoin ja suvaitseva ilmapiiri, hyvien palvelujen kompakti kaupunkikeskusta ja loistava liikuntamahdollisuus.

Entä kolme kehoitusta?

Yivoimaisesti kehoitin asiaa on liian korkea työttömyys, jonka alentamiseksi pitää löytää keinoja.

Miten rentoudut?

Lenkkeilen, käyn kuntosalilla ja luen. Lisäksi olen innokas penkkiurheilija, mutta se ei valitettavasti aina rentouta, pikemminkin väsyn.

Mikä kirja menossa?

Mike Carsonin Manageri, jossa johtamista käydään läpi jalkapallomanagerien oppien mukaan. Yhdistää hyvin työn ja harrastuksen.

Mikä on hienoin kaupunki, jossa olet matkoillasi käynyt?

Shanghai halkova joki mennyt ja tuleva maailmaa edustavine vastakkaisine rantoineen oli huikea kokemus.

Mihin asioihin haluaisit kaupunginjohtajana päästä ensisijaisesti vaikuttamaan?

Vaikka tiukka taloudenpito on jatkossakin yksi kaupunginjohtajan tärkeimmistä tehtävistä, haluan kuitenkin kääntää painopistettä enemmän elinkeinopolitiikan suuntaan. Tarvitsemme paitsi uusia yrityksiä, myös nykyisten kasvua ja siten uusia työpaikkoja. Tämän eteen aion tehdä hartavoimin töitä.

Mitkä ovat vahvuutesi kaupunginjohtajana?

Päätöksentekokyky, hyvät vuorovaikutustaidot ja paineensietokyky.

Kaupunginjohtajan virka on tulien. Miten suojaudut kriitiltä?

Eihän siltä näissä hommissa suo-

jaan pääse, päinvastoin se kuuluu oleellisena osana tähän työhön. Kuntalaisilta tulevaa palautetta, kriittistäkin, on kuunneltava ja siihen on tarvittaessa reagoitava.

Millaisena haluaisit johtajakautesi muistettavan?

Aikana, jolloin kaupungin työllisyystilanne parani merkittävästi. Toki tässä onnistuminen ei ole yksin kaupunginjohtajasta kiinni eikä ansiota.

Kumppaako olet enemmän: kaupungin isä vai lasten isä?

Lasteni isä ilman muuta.

Missä asiassa otat oppia Markku Anderssonista?

Markusta otan ja olen itse asiassa ottanutkin oppia monessakin asiassa, tietoisesti ja varmaan tiedostamattakin. Ainakin Markun toiminnalle leimallinen asia riitelevät, ihmiset eivät -periaate ohjaa omaakin toimintaani.

Missä asiassa et ota oppia Markku Anderssonista?

Ei sellaisia asioita tule mieleen. Toki olen eri ihmisinä ja meillä on omat painotuksemme.

Mikä on ollut elämäsi tärkein päi-

vä? Mitä silloin tapahtui?

Ensimmäisen lapsen syntymä on varmaan se tärkein. Pääsin hoiro-tamaan viroista tärkeintä eli isän virkaa.

Käytkö mielelläsi kirkossa?

Kirkossa tulee käytyä lähinnä ystävien häissä ja erilaisissa konserteissa. Ihan mielelläni käyn.

Minkä Raamatun tapahtuman silminnäköisiä olisit halunnut olla?

Ison ihmisjoukon ravitseminen kahdella kalalla ja viidellä leivällä olisi ollut opettavaista todistaa näin aikoina, kun niukkuutta joudutaan jakamaan. Tai ehkä se olisi auttanut tajuamaan, ettemme niin niukkoja aikoja eläkään.

Millaista yhteistyötä haluaisit kehittää kaupungin ja seurakunnan välillä?

Kaupungin ja seurakunnan yhteistyö on ollut sujuvaa, ja sellaisena haluan sen jatkuvan. Olemme kuitenkin lähtökohtaisesti samalla asialla eli huolehtimassa kotikaupunkimme asukkaiden hyvinvoinnista. Kirkon diakoniatyö täydentää arvokkaalla tavalla kaupungin sosiaalipalveluita. Tätä yhteistyötä pitäisi entisestään syventää.

JYP lahjoitti pääsylippuja diakonialle

JYP lahjoitti Jyväskylän seurakunnan diakoniatyön kautta jaettavaiksi yhteensä 300 pääsylippua helmikuun lopussa pelattavaan jääkiekko-otteluun.

Diakonian työalasihteeri **Heini Lekander** vastaanotti lahjoituksen ja toimitti liput alueseurakuntiin. 30 lippua jaettiin yhteisen seurakuntapalvelun diakonien kautta. Liput jaetaan vähävaraisille tai muuten vaikeassa elämäntilanteessa elävälle jyvskyläläisille. Jyväskylän seurakunta kiittää lahjoituksesta.

Ekopaastolla ilmastonmuutos kuriin

Ekopaastokampanja innostaa suomalaisia liittymään pääsiisipaastoon ja miettimään omia kulutustottumuksia. Mukana kampanjoimassa ovat evankelis-luterilaisen kirkon lisäksi Suomen ympäristökeskus, Martat ja Suomen Ekumeeninen Neuvosto. Uusi yhteistyökumppani on Kirkon Ulkomaanavun Changemakers-verkosto. Ekopaasto alkaa tuhkakessi- viikkona 18.2.

Lilli Paasikivelle kirkon viestintäpalkinto

Kirkon viestintäpalkinto 2013–14 myönnettiin Kansallisoopperan taiteelliselle johtajalle, oopperalaulajalle **Lilli Paasikivelle**. Palkinnon suuruus on 7500 euroa.

Paasikiven vajaa vuosi sitten järjestämä Suvivirsi-tempaus toi esille kirkon ja sen edustaman tradition myönteisellä tavalla. Koulujen päättäjäispäivänä Helsingin Töölönatorilla järjestetty tempaus keräsi lähes 3000 ihmistä laulamaan *Suvivirttä*. Tapahtuma inspiroi vastaavia tilaisuuksia myös muualla maassa.

Palkinnon perusteluissa todettiin, että Paasikiven aloitteellisuus teki palveluksen kristilliseen arvo-maailmaan pohjautuvan kulttuurin säilyttämiseksi. Tapahtumaa seurannut keskustelu vahvistaa kirkon ja sen perinteiden myönteistä roolia julkisessa keskustelussa. Tapa, jolla tempaus järjestettiin, heijastaa tämän päivän henkeä.

Katulasten ajatuksia esillä valokuvissa

Taksivärkki ry:n Arjen idolit -valokuvanäyttely antaa kasvat ja puheenvuoron sambialaisille ja ke-nialaisille nuorille, joilla on kosketus elämään kaduilla. Näyttely on nähtävissä Jyväskylän kaupungin kirjastossa (10.-14.2.). Muuramen pääkirjastossa (16.-22.2.), Kansalaistoiminnan keskus Mat-rassa (23.2.-1.3.), Alko-opistos-sa Korpilahdella (2.-8.3.), Jyväskylän Veturitullilla (9.-13.3.) ja Cygnavaara-lukiolla (16.-22.3.).

Kinkerit yhdistävät seurakuntaa kyliin

Yhteiskunta keskittää palvelujaan taajamiin, mutta Korpilahden aluseurakunta panee trendille hanttiin. Kinkereitä järjestetään kevään aikana yhdeksällä kylällä kodeissa ja kylätaloissa.

TIINA LAMMINAHO
teksti ja kuva

Iloinen puheensorina täyttää olohuoneen, kun emäntä kaataa kahvia kuppiin. Kymmenkunta henkeä on kokoontunut **Helena** ja **Matti Hakalalle** Särkijoen kinkereille.

– Suureksi osaksi ihmiset tulevat kinkereille siksi, että täällä tapaa muita. Mutta tietenkin myös hengelliset asiat saavat ihmiset liikkeelle; täällä kuunnellaan Raamatun sanaa ja lauletaan virsiä ja se antaa voimia, kinkeritalon emäntä Helena Hakala toteaa.

Korpilahdella kinkeriperinteestä on pidetty kiinni. Tänä vuonna kinkereitä järjestetään yhdeksät.

– Yhteiskunta keskittää palveluitaan taajamiin. Me haluamme olla tätä kehitystä vastaan ja tukea sitä, että ihmiset voivat asua kylillä. Minusta on tärkeää, että seurakunta tulee ihmisten lähelle, myös syrjässä asuvien luokse. Joku vanhus saattaa vaikkapa uskaltautua pyytämään, että tulisin antamaan ehtoollista kotiin, kun hän ei pääse enää kirkkoon, Korpilahden aluekappalainen **Marjut Haapakangas** sanoo.

– Kinkerit pitävät yllä seurakunnan yhteyttä kylille, kinkereillähän myös nimetään kylien yhteyshenkilöt ja jaetaan esimerkiksi Yhteisvastuukeräyslistoja.

Alun perin kinkerit olivat tilaisuuksia, joissa kuulusteltiin lukutaitoa ja katekismuksen osaamista. Kirkkolakiin lukukinkerit on kirjattu jo vuonna 1686. Nykyään lukemaan opitaan koulussa ja kristinuskoa opetetaan rippikoulussa, mutta myös kinkereillä on edelleen mukana kristillistä opetusta.

Kinkereillä yhdessä oikean asian äärellä.

– Kinkereillä luetaan ennalta sovitua Raamatun kohtaa ja keskustellaan siitä. Lisäksi opetellaan virsiä. Itse olen halunnut lisätä kinkereillä nimenomaan keskustelun ja yhdessä pohtimisen osuutta. Me suomalaiset olemme yleensä vähän varovaisia jakamaan uskon kokemustamme, mutta pienessä ja turvallisessa ryhmässä sekin voi onnistua, Haapakangas sanoo.

– Kinkerit ovat siinä mielessä todella hieno perinne, että siinä ollaan yhdessä oikean asian äärellä.

Korpilahdella on ollut aikoinaan parikymmentä kinkeripiiriä. Kinkereitä pidettiin vuorovuosina kinkeripiirien taloissa.

– Rippikoululaiset lukivat kama-lasti, opettelivat katekismuksen ul-

koa. Ennen vanhaan kinkereille tullessa pelättiin kovasti, osaa sitä vastata oikein, **Kyllikki Pietilä** ja **Toini Hakala** muistelevat.

– Ei kai siitä varsinaisesti mitään rangaistusta saanut, vaikka ei olisi osannutkaan, mutta olihan se häpeä, jos julkisesti moitittiin. Kyllä kinkerit oli pelottava tilaisuus.

Nykykinkereille Pietilä ja Hakala ovat halunneet tulla, koska Raamatun äärelle yhteen kokoontuminen on heidän mielestään tärkeää.

– Ja laulaminen kiinnostaa myös, **Saimi Paatelainen** toteaa.

Helena ja **Matti Hakala** isännöivät kinkereitä nyt kuudetta kertaa.

– Toissavuonna meillä oli viikoksi kinkerit. Aikoinaan Särkijoella oli yhdeksän kinkeritaloa, mutta nyt on enää kaksi jäljellä, Hakalat kertovat.

– Meidän osaltamme tämä on vanha perinne. Tässä talossa pidettiin kinkereitä minun isäni ja äitini aikaan ja varmaan jo sitä ennenkin, **Matti Hakala** sanoo.

Kinkeritalot ovat vähentyneet muiltakin kyliltä. Muutamassa paikassa kinkereitä pidetään kylätaloissa. Kinkeripiirejä on myös yhdistelty kylien toiveiden perusteella.

– Vanhemmat ihmiset eivät jaksa järjestää, eikä usia ole tullut tilalle, Hakalat toteavat.

Nykyisin kinkereillä käy lähinnä

Pöydän ääressä Särkijoella olivat Toini Hakala, Saimi Paatelainen, Taimi Hakala, Kyllikki Pietilä ja Sinikka Pietilä, kahvia kaatoi kinkeritalon emäntä Helena Hakala.

vanhempaa väkeä.

– Pohjoisten kylien yhteisillä kinkereillä väkeä on ollut nelisenkymmentäkin henkeä. Yleisimmin kinkereillä käy kymmenestä viiteentoista vierasta, Haapakangas kertoo.

– Valillä mukana on rippikoululaisiakin; he saavat kinkereistä merkinnän rippikoulukorttiinsa. Olemme pohtineet, miten nuoria saisi enemmän mukaan. Puhetta on ollut esimerkiksi koulukin-

reistä tai yhteisistä kinkereistä rippikoululaisille ja heidän vanhemmilleen. Kinkerit ei ole kovin trendikäs sana, mutta jotenkin nuorempaa väkeä pitäisi saada mukaan, ettei perinne katkeaisi.

– Meille ehdotettiin jo city-kinkereitäkin; he saavat kinkereistä merkinnän rippikoulukorttiinsa. Olemme pohtineet, miten nuoria saisi enemmän mukaan. Puhetta on ollut esimerkiksi koulukin-

Laskiaissunnuntain 15.2. lattarimessussa Kuokkalan kirkossa saarnaa teologiharjoittelija **Teemu Sarkkinen**. Messu alkaa klo 11.

säädöstä muuttaa. Se, keille paikat on tarkoitettu, jää Jumalan salaisuudeksi.

Usein sormimme siihen, et- tä kuvittelemme olevamme parempi kuin muut. Jeesus opettaa nöyryyttä, vai?
Näin on. Nöyryys on Jeesuksen itsensä keskeinen tunto-merkki, ja sen tulee määrittää myös hänen seuraajiaan.

Laskiaissunnuntaita seuraa tuhkakeskiviikko ja matka pääsiäiseen. Jotkut paastoavat ja pohtivat omia elämäntapojaan. Mitä hyötyä siitä saa?
Paaston aika mahdollistaa oman elämän ja jumalasuhteen tutkistelun. Voi tutkistella, mikä elämäntavoissa on mallillaan ja mikä kaipaa korjausta. Paaston ensisijaisen merkityksen tulisi olla juuri hengellinen ja tähdätä kristillisen elämäntavan syventämiseen.

Kannattaa pohtia, mitkä asiat omassa elämässä vievät kauemmas Jumalasta ja mitkä lähemmäs Häntä. Tärkeää ei ole ulkoinen paasto, vaikkapa lihasta tai kahvista pidättäytyminen, vaikka sekin voi olla keholle hyväksi. Tärkeämpää

Paastatko itse ja mistä?
Itse aion pyrkiä paastoamaan liiallisesta työnteosta ja käyttäen enemmän aikaa hiljentymiseen ja rauhoittumiseen Jumalan kasvojen edessä. Sen koen erityisen tärkeäksi tämänhetkessä elämäntilanteessani.

Opiskelijat **Siiri Juvonen** (vas.) ja **Linda Norrena** ottivat kopin Hannes Järvenpään yhteistyöideasta vammaistyön avustajakoulutuksessa.

Avustajakoulutuksesta lisäpuhtia opiskeluun

Vammaisnuorisotyönohjaaja Hannes Järvenpään idea poiki runsaasti vapaaehtoisia avustajakoulutukseen.

HEIKKI IMPIO teksti
SAMI SAARENPÄÄ kuva

Jyväskylää kutsutaan Suomen Ateenaksi, onhan Jyväskylä iso opiskelijakaupunki tai vaihtoehtoisesti pienehkö kaupunki, jossa on paljon opiskelijoita.

Jyväskylän seurakunnan vammaisnuorisotyöntekijä **Hannes Järvenpää** näki tässä ajatuksessa uudenlaisen mahdollisuuden yhdistämällä opiskelijoiden ja vammaisnuorisotyön ja sen avustajakoulutuksesta.

Lopputulos yllätti myös Järvenpään, sillä noin kolmekymmentä opiskelijaa lähti mukaan syksyllä startanneeseen koulutukseen. Vaikka koulutus on ollut teoria- ja muotoista, aihealueet ovat olleet

käytännönläheisiä: kommunikointi ja kohtaaminen, ensiapu tai vaikkapa kuurossokeus.

Nyt koulutuksesta on jo takana suurin osa ja edessä siintävät laajat mahdollisuudet hyödyntää opittua käytännössä. Vammaistyössä avustajia tarvitaan moniin tehtäviin, muun muassa kerhotoimintaan, retkille ja leireille.

– Haluamme tarjota mielekkästä käytännön harjoittelua, jossa opitaan omalla alalla tarvittavia taitoja, Hannes Järvenpää toteaa.

Järvenpää tarjoaa mallia myös muille. Sitä voisi hyödyntää vaikkapa kiinteistö-, talous-, laskenta- tai henkilöstöpuolella. Tässä olisi ideaa monille eri työmuodoille, eikä pelkästään seurakunnassa.

– Tämä on matalalla kynnyksellä tapahtuvaa mukavaa tekemistä, ja siinä on koulutuksellinen ja siivestyksellinen päämäärä. Siksi yhteistyö on luontevaa myös oppilaitoksille ja oppilaille, painottaa Järvenpää.

Siiri Juvosen ja Linda Norrenan erityispedagogiikan opiskelut ovat vielä alkuvaiheessa Jyväskylän yliopistossa. Molemmilla on sama kokemus, että ainakin alussa yliopisto-opiskelu on varsin teoriapainotteista. Ei siis ihme, että iso osa heidän kurssitoveristaan päätyi mukaan avustajakoulutukseen.

– Opiskelijujen alussa olisi jo tärkeää päästä näkemään, millaista olisi ideaa monille eri työmuodoille, eikä pelkästään seurakunnassa.

Avustajakoulutuksesta on ollut heille molemmille paljon iloa ja hyötyä. Varmuus ja kiinnostus ovat kasvaneet, eikä enää pelota lähteä kentälle kohtaamaan ihmisiä.

– Avustajakurssi on ollut tosi hyvä, se on tuonut tosi paljon rohkeutta ja sitä oikein janoaa käytännön kokemuksia, Norrena kiteyttää molempien ajatukset.

Siiri Juvosen ja Linda Norrenan tavoitteena on valmistuttuaan saada sekä luokanopettajan että erityisopettajan pätevyudet. Vaikka avustajakoulutus ei tuokaan lisäpisteitä opintoihin, on siitä ollut hyötyä jo tässä vaiheessa.

– Uskon, että todistus kurssista on valttikortti esimerkiksi kesätöitä haettaessa, muillekin kuin opettajaksi opiskeleville, Juvonen painottaa.

Hengissä

Evankeliumi

Mark. 10: 32-45

Jeesus puhui opetuslapsille siitä, mitä hänelle oli tapahtuva: "Me menemme Jerusalemiin, ja ihmisen Poika annetaan ylipappien ja lainopettajien käsiin. He tuomitsevat hänet kuolemaan ja luovuttavat hänet pakanoille, ja nämä pilkkaavat ja sylkevät ja ruoskivat ja tappavat hänet. Mutta kolmen päivän kuluttua hän nousee kuolleista."

Jaakob ja Johannes sanoivat: "Opettaja, meillä olisi sinulle pyyntö. Kun kirkkautesi tulee, anna meidän istua viereilläsi, toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolella." Jeesus sanoi: "Te ette tiedä mitä pyydätte. Onko teistä juomaan sitä maljaa, jonka minä juon? "Voimme", he vastasivat. Jeesus sanoi heille: "Sen maljan, jonka minä juon, te vielä juottekin. Mutta minä en määrää, kuka istuu oikealla ja kuka vasemmalla puolellani. Ne paikat ovat niiden, joille ne on tarkoitettu. Joka tahtoo teidän joukossanne tulla suureksi, olkoon toisten palvelija. Joka tahtoo tulla teidän joukossanne ensimmäiseksi, olkoon kaikkien orja. Ei ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi kaikkien puolesta."

Epämukavuusalueella

Pyrkyryyttä läpinäkyvimmillään. Millä ansioilla Jaakob ja Johannes yrittivät päästä parhaille paikoille?

Jaakob ja Johannes, joita myös "ukkosenylijän pojiksi" (arameaksi Boanerges, ks. Mark. 3:17) kutsuttiin, kuuluivat apostoli Pietarin tavoin Jeesuksen opetuslapsijoukon eräänlaiseen sisäpiiriin. He olivat erityisen läheisessä suhteessa Jeesukseen, mistä kertoo muun muassa se, että Markuksen 9. luvun alkupuolella Jeesus kutsuu opetuslapsistaan vain heidät todistamaan kirkastumiskokemustaan.

Jeesus palautti heidät – ja toisetkin opetuslapset – oikealle paikalleen: palvelijoiksi. Muodikkaasti sanottuna Jeesus haastaa epämukavuusalueelle.
Näin on. Itse tosin käyttäisin mieluummin termiä "orja", koska se on kutkuttelevan kärkevä ilmaus.

Mitä ajatuksia päivän teksti herättää sinussa? Mikä on sen tärkein sanoma sinulle?
Siinä ilmenee eräs ihmiskunnan helmasnyneistä, ylpeys. Jaakob ja Johannes olivat saaneet naut-

tia erityisasemasta opetuslapsijoukossa, mikä varsin ymmärrettävästi herätti heissä ylpeyttä, jopa suoranaista suuruuden hulluutta. Kenellepä meistä ei voisi käydä samoin vastaavassa tilanteessa? Ylpeys on korkeaan asemaan päässeiden alituinen vainooja, joka yllättää helposti, ellei sen suhteen ole varuillaan.

Terveellinen vastaläke ylpeydelle on Jeesuksen tarjoama malli: tietoinen orjan asemaan asettuminen. Lähtökohtana tälle on se, että itse kaikkivaltiaan Jumalan ainoa Poika asettui palvelijaksi. Maailmankaikkeuden hallitsija, jolle kuuluu kaikki valta ja kunnia, luopuu korkeasta asemastaan ja saapuu palvelemaan palvelijoihinsa luomiaan olentoja.

Koska Jeesus itse oli valmis palvelijaksi, myös hänen seuraajiensa on oltava siihen valmiita. Ei palvelija ole herransa suurempi eikä lähettävän lähettäjäänsä suurempi (Joh. 13:16).

Mitä tarkoittavat Jeesuksen sanat: Ne paikat ovat niiden, joille ne on tarkoitettu.
Sanat viittaavat siihen, että Jumala on säättänyt paikat jo ennalta, eikä Jeesus voi Jumalan

Kolumni

Osallistavan taiteen P-paikka

Aisteja avaava ahaa-elämys tai ennakkoluuloton lähestymistapa tuttuun, pyhän kokemus tai muuten vain hiljentymisen hetki. Kaikkeen siihen on myös nykytaiteesta, joka Jyväskylässäkin sykkii vireänä oivallusta ympärilleen. Taiteen merkitystä ei vielä voida sanoa selittää, mutta aina taidetta on tarvittu. Sen edessä on etsitty elämän ymmärrystä.

Toistakymmentä vuotta sitten kehitin käsitteen TUNTU, taiteesta tukea tunneilmaisuun, aluksi mielenterveystyöhön vertaisryhmille ja sitten yhteisötaiteeseen. Taiteen ja luovan työskentelyn mahdollisuuksia on testailtu aluksi erilaisissa vertaisryhmissä. Myös Jyväskylän taidemuseossa ryhmiä ohjattiin Luottamus-näyttelyni yhteydessä.

Millaisissa tilanteissa taide on taipunut ihmisen tueksi, yhteisötaide yhteiseksi avuksi, kanavaksi keskustelulle? Esimerkiksi silloin, kun historiallinen kaupunginosa muuttuu ja tarvitaan kanavaa muutoksen käsittelylle. Tähän tein kaupunkilaisten kanssa Kuopion vanhimman tammien ympärille muovista Uuden kaupungin. Samalla kerättiin muistoja Kuopion kulttuurihistorialliselle museolle. Pari vuotta sitten haastoin tuoreen kuntaliitoksen kokeneita katsomaan ympärilleen, kuka tässä kylässä olisi kiitoksen väärä, myönteinen arjen kannustaja. Siitä alkoi Liitoskiitos-yhteisötaideprojekti. Yhteisötaide JOKI puolestaan on koonnut virtansa kuohuihin jo yli 3500 ihmisen tarinat. Se lähti liikkeelle purona Savosta, kiersi Turun kulttuuripääkaupunkivuoden hankkeena eri puolilla ja päättyi Taiteiden yönä 2013 Kampin kappeliin kohtaamispaikaksi.

Taiteen soveltava käyttö, osallistava taide, yhteisötaide ovat melko uusia ilmiöitä ja käsitteitä. Ne vaativat taiteilijalta uudenlaista osaamista ihmisen kohtaamiseen ja osallistujalta ennakkoluulottomuutta. Taiteilija voi olla parhaimmillaan suuremman palvelija: kun ihminen välittävästi kohdataan, ei Jumalakaan ole kaukana.

Kirkolla on jäsenkatonsa kanssa vaikeuksia etsiä keinoja, joilla kohdata ihmistä. Yksi tuore tapa siihen löytyy taiteen maailmasta. Taiteen soveltava käyttö voi tarjota uuden P-paikan isomman tien varteen. Uusien elämys-ten, käymättömien keskustelujen, piirtämättömien jälkien pysähdyspaikan, jolle voi pysähtyä tuttujen tulijoiden lisäksi irrallinen kulkija.

Ulla Remes
Kuva- ja
yhteisötaiteilija, TM

Tänään rukoilen

Kiitos hyvistä naapureista

Kiitos hyvistä naapureista! He ovat auttaneet minua monissa askeleissa, muun muassa pihan lumitöissä. Rukoilen, että minulla

olisi voimia asua vielä pitkään omassa kodissani.

mies 82 v.

Maailmalle vaikka tunnin varoitusaajalla

Säynätsalosta, Päijänteen rantamaisemista on pitkä matka maailman kriisialueille. Voimakas auttamisen halu on kuitenkin saanut lääkäri Ilkka Mikkosen työskentelemään Suomen Punaisen Ristin avustustyöntekijänä jo kolmen vuosikymmenen ajan.

SIRPA KOIVISTO teksti
SAMI SAARENPÄÄ,
ILKKA MIKKONEN kuvat

Avustustehtäviä on vuosien varrella kertynyt lähes parikymmentä. Ensimmäinen ulkomaankomennus oli 1986 Keniassa, jossa Punainen Risti auttoi Sudanin sisällissodan uhreja. Sen jälkeen Mikkonen on ollut kriisityössä muun muassa maanjäristyksestä kärsineessä Iranissa, tsunamin jäljessä Sri Lankassa sekä vuosi sitten Filippiineillä, jossa taifuuni teki tuhojaan.

– Olen ollut Punaisessa Ristissä mukana koko ikäni. Kun SPR:n palkattuna työntekijänä tarjoutui tilaisuus käydä kurssi, joka mahdollisti kriisialueille lähtemisen, olin heti valmis tarttumaan tilaisuuteen. Siitä jäi päälle vahva halu auttaa myös kansainvälisissä avustustehtävissä.

Tähän mennessä vaikein kohde on ollut Haiti, jossa tapahtui vakava maanjäristys vuosikymmenen vaihteessa.

– Jos alueen lääkintäpalvelut eivät olleet kovin hyvät ennen katastrofia, se vähäkin tuhoutui maanjäristyksen myötä, Mikkonen kertoo.

– Työtä tehtiin koko ajan ympäri vuorokauden. Potilaita oli valtavasti, niitäkin, joilla ei ollut maanjäristyksen aiheuttamia vammoja. Jalkapallokentälle pystytetyssä kenttäsairaalassa Mikkonen teki töitä vuorotta kuukauden ajan.

Avun tarve on maassa edelleen suuri – viisi vuotta maanjäristyksen jälkeen. Haiti onkin tämän vuoden Yhteisvastuukeräyksen ulkomaan kohde, jossa keräysvaroin tuetaan lasten ja nuorten koulutusta sekä koulujen rakentamista. Mikkoselle Haitista on jäänyt mieleen suunnaton köyhyys.

– Olen kuullut, ettei tilanne ole mennyt paljon eteenpäin. Maanjäristyksen jäljet näkyvät maassa edelleen. Paikalliset jengit, kova korruptio ja heikko hallinto lisäävät osaltaan yhteiskunnan epävakautta.

Suomen Punaisen Ristin avustustehtäviin ei voi ennakolta juuri va-

Lääkäri Ilkka Mikkonen haitilaisten orpolasten ympäröimänä. Mikkonen auttoi maanjäristyksen uhreja Haitissa viisi vuotta sitten.

rautua. Lähtö voi tulla minä hetkenä hyvänsä, minne päin maailmaa tahansa. Jotta avustustyö on mahdollista, perusasiat niin työpaikalla kuin kotona pitää olla kunnossa.

Kuuden lapsen isä on saanut perheeltään kaiken tuen avustustyöhön.

– Kotiväki on suhtautunut tilanteeseen erittäin hyvin. Lapset ovat tottuneet siihen, että isä on aina välillä ulkomailla. Vaimon kanssa asioista on sovittu jo seurustelun alkuvaiheessa ja hän on aina kannustanut minua lähtemään. Myös työpaikoilla avustustyön tärkeys on ymmärretty hyvin, Summassaressa kuntoutusylilääkärinä toimiva Mikkonen kiittelee.

Säynätsalossa laukku on valmiiksi pakattuna koko ajan.

– Kiireisimmillään lähtö voi tapahtua todella nopeasti, kuten tapahtui tsunamin jälkeen. Tunti siinä, kun Suomen Punaisesta Rististä soitettiin, olin jo matkalla lentokentälle kohti Sri Lankaa.

Kriisikohteessa työ on hektistä. – Matkaan on lähdettävä sillä mentaliteetilla, että töitä tehdään vuorokaudet ympäri, itseään säästämättä.

Kotimaan työssä ja Punaisen Ristin avustustehtävissä näyttäytyvät Mikkosen mukaan lääkärin työn kaksi ääripäätä. Kriisialueilla työ

on tehtävä niin hyvin kuin mahdollista niissä puitteissa, jotka kulloinkin ovat olemassa.

– Pitää vain ajatella, että autan niitä, joita voin, Mikkonen sanoo. Kriisialueilta on aina helppo tulla kotiin, Mikkonen myöntää.

– Myös vaimoni on terveydenhoitoalalla, joten olen pystynyt hänen kanssaan purkamaan kriisialueilla näkemäni ja kokemieni asioita.

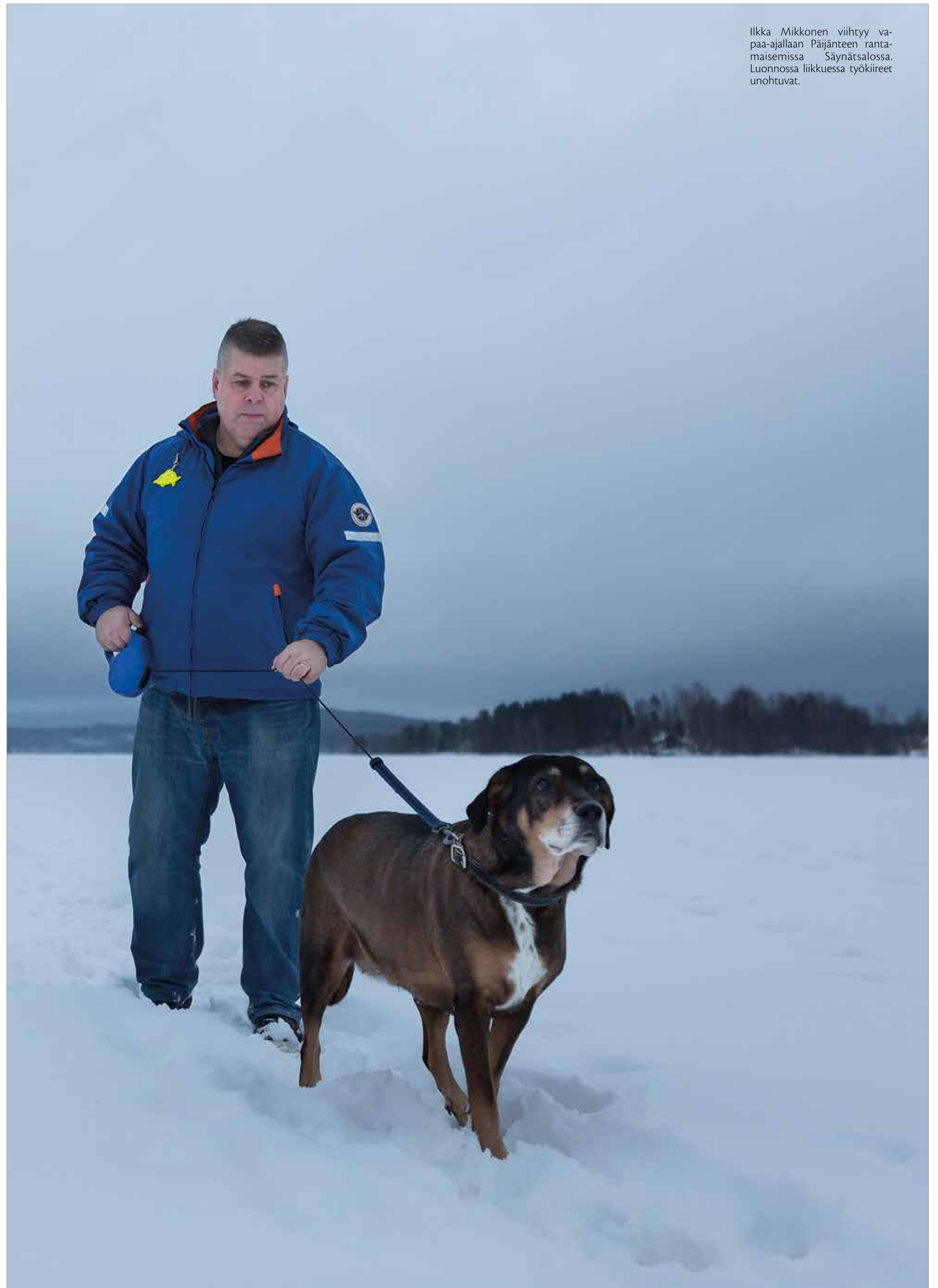
Toisinaan kulttuurishokiltakaan ei voi aina välttyä. Kun Afrika-komennuksen jälkeen vastaanotolle saapuu terve, nuori nainen kysymään apua rohtuneisiin huuliin, tuntuvat kotoiset ongelmat varsin pieniltä.

Säynätsalossa lääkärin työn kiireet unohtuvat edes hetkeksi.

– Yhteinen aika perheen kanssa sekä lasten koripallo- ja teatteriharrastukset ovat hyvää vastapainoa työlle. Valokuvaan myös mielelläni aina kun se vain on mahdollista, ja omakotitalossa riittää paljon tekemistä, Mikkonen sanoo.

Luonto ja Päijänteen läheisyys ovat perheelle tärkeä asia.

– Veneilyharrastusta en ole vielä ehtinyt aloittaa, mutta ehkä sitten eläkkeellä...

Ilkka Mikkonen viihtyy vapaa-aajallaan Päijänteen rantamaisemissa Säynätsalossa. Luonnossa liikkuen työkiireet unohtuvat.

Vaaleanpunaisessa akryyripuserossa ei ole nappeja eikä vetoketjuja, joten Pia Lähteenmäki lennättää sen vaaterullakosta suoraan käsiteltävien vaatteiden laatikkoon. Pusero jatkaa matkaansa tilkuttajakoneeseen. Postimerkin kokoiset tilkut karstataan noin puolen sentin vahvuiseksi kuituhahtuvaksi, jota voi käyttää muun muassa öljynimeytykseen. Kuvan etualalla oleva laite irrottaa vaatteista napit.

Pakalta sinä olet tullut ja tilkuiksi pitää sinun nyt menemän

Lempipaidastakin on joskus luovuttava. Jos paita on ahkerassa pidossa nyppyyseksi nuhuuntunut, se päättyy Katulähetyksen teräväleukaisten karstojen kautta teollisuuden öljynimeytysmatoksi.

KAARINA HEISKANEN teksti ja kuvat

Lidia Tverdohle ja **Elvira Pavlova** kumoavat työpöydälle muovipussin sisällön: trikoopaitoja, akryylitakkeja, farkkuja... Pussista pöydälle vyöryy myös kenkiä, vöitä ja laukkuja. He ja kuusi muuta Katulähetyksen työntekijää seuloivat pusseista myyntikuntoiset vaatteet, jotka viedään Katulähetyksen kolmelle EkoCenter-kirpputorille. Pussit ovat tulleet keräyskonteista, joita on eri puolilla Jyväskylää.

Nuhriset ja rikkiinäiset vaatteet päätyvät omiin laatikkoihinsa väriin ja materiaalin mukaan. Niistä irrotetaan koneellisesti napit, vetoketjut ja kuminauhat. Seuraavaksi leikkurin pyörivä terä sirauttaa puuvillaisten vaatteiden saumat auki – ja teollisuuden ja auto-

korjaamoiden tarvitsema konepyyhe on valmis.

– Pyyhkeet lajitellaan koon ja värin mukaan, kertoo työvalmentaja **Virpi Tuulasjärvi** ja näyttää malliksi, miten kevyesti terä leikkaa myös virkaheiton mustan nahkatakkin.

Villa- ja tekokuituvaatteista irrotetaan napit, soljet ja vetoketjut ja ratkotaan saumat. Sen jälkeen ne viedään tilkuttajaan eli suureen koneeseen, joka repii kankaat postimerkin kokoisiksi tilkuiksi. Työvaihe toistetaan jopa kuusi kertaa, jotta tilkut olisivat riittävän pieniä.

Osa tilkuista pakataan sellaisenaan isoihin muovisäkkeihin. Ne matkaavat Kankitieltä Tampereelle jättevesien, niin sanotun harmaan veden suodattamiseen.

Muiden tilkkujen matka jatkuu laitteeseen, joka karstaa ne tasai-

seksi, puolen sentin vahvuiseksi huovan tapaiseksi, pari metriä leveäksi hahtuvalevyksi, jonka violetinharmautta täplittävät satunnaiset punaiset ja vihreät väriläikät. Karstattu levy on jo valmis tuote, jota teollisuus, autokorjaamot ja öljynkuljetusrekat käyttävät öljynimeytysmattoina.

Kuluttajien on vaikea löytää laatuvaatteita.

Osa levystä vahvistetaan ohuella valkoisella muovilla. Karstattu kangaslevy ja muovi kiinnitetään toisiinsa laitteella, jossa tiheät ja terävät neulat rei'ittävät sekä kankaan että muovin tiiviisti toisiinsa.

Tekniikka muistuttaa etäisesti neulahuuvutusta, jolla käsitellään villahuopaa koriste-esineiksi.

– Kauppapuutarhat käyttävät näitä altakastelualustoina, kertoo pääliikkeen **Aulis Alanko**. – Kangaspuoli tulee kasvatusalustalle imemään kosteutta, valkoinen muovipuoli tulee ylöspäin, jotta se heijastaa valoa kasveihin.

Osa karstahahtuvasta kiinnitteään harsokankaaseen, ja sitä käytetään lattiasuojina rakennus- ja remonttikohteissa.

Vaatteet tulevat Kankitien toimintapisteelle vaatekonttien kautta. Vaatekontteja on 12 eri puolilla Jyväskylää kierrätyspisteiden yhteydessä. Kontteihin voi laittaa sekä kirppurikuntoiset vaatteet että vaatteet, joita ei voi enää käyttää.

– Meille tulee vuosittain noin 200 000 kiloa tekstiiliä, Alanko esittelee jätessäkö kylmävarastossa.

– Pystymme käsittelemään siitä suurimman osan. Polttoon eli lämpöenergiaksi menee vajaa kolmannes vaate-erästä: likaiset ja haisevat vaatteet sekä Gore-Tex-tuotteet.

Paljon riippuu siitä, miten jyväskyläläiset haluavat nähdä vaivaa kierrätyksen ja uusiokäytön eteen.

Aulis Alanko ja Kankitien EkoCenter-kirpputorin hoitaja ja työvalmentaja **Heli Tervakangas** ovat panneet merkille, että kirpputorille tullevien vaatteiden laatu on viime aikoina heikentynyt. Syitä voi olla monia: lama-aikana vaatteet käytetään entistä uskollisemmin loppuun, itsepalvelukirpputorit ovat lisääntyneet ja nettikauppa jyllää tälläkin saralla.

Lidia Tverdohle ja Elvira Pavlova seuloivat kirpputorille menevät vaatteet vaatteista, jotka päätyvät uusiutuotantoon. Säikeistä löytyy myös kenkiä ja laukkuja.

Tilkut suodattavat hulevisiä.

Virpi Tuulasjärvi ja vaaterullakot

Kari Lähteenmäki ohjaa postimerkin kokoisia tilkuja tilkutus koneeseen. Työ vaatii kuulo- ja hengityssuojainten käyttöä.

Tanja Niemisen paitapusero on päätynyt näppäräksi olkalaukuksi. Kaulassa helisee napeista tehty koru.

Tuunaajan vaateostolakko on pitänyt

KAARINA HEISKANEN teksti

NNKY:n toiminnanohjaaja **Tanja Nieminen** nappasi elokuussa kiinni Vuosi ilman uusia vaatteita -haasteesta. Se on ollut helppo – vain yksi pipo, oli ”pakko” ostaa. Haaste sallii käytettyjen vaatteiden oston, Nieminen ei.

– Enää en osta kirpparivaatteita ”tästä voisi jotain tehdä” –periaatteella. Päinvastoin, nyt olen vienyt vaatteita Katulähetykselle.

Suhde tavaroihin on muuttunut kahden-kolmen sukupolven aikana.

– Sodankäyneet käyttävät kaiten uudestaan. Mummo pesi

muoviset leipäpussitkin. Äiti opetti käymään kirpputoreilla. Hänellä se on väliillä lähtenyt lapasesta.

Nieminen yrittää pitää yllä järkevää kuluttamista ja säästämistä.

– Sitäkin tulee ongelma, jos keräilee kaikkea siltä varalta, että siitä voisi vielä tehdä jotain.

Vaatehankinnoissa on myös eettinen näkökulma: millaisissa oloissa vaatteet on valmistettu? Tuotantotekijä on hankala selvittää.

Tanja Nieminen vetää NNKY:llä kerran kuukaudessa kokoontuvia kierrätys- ja tuunausiltoja. Yhteinen käsityötunne on rentouttava ja jopa sielunhoidollinen hetki.

– Jyväskylässä vaatteiden jätahuolto on ainutlaatuisen hienosti järjestetty, kiittelee yhteistyötä kaupungin jätahuoltosuunnittelija **Terttu Nyberg**.

Jätahuoltosuunnittelijan oma vaatekaappi on hiukan toisen näköinen kuin Sari Shoppailijan ja Ossi Ostelijan.

Otan ostoksissa huomioon ympäristönäkökulman. Luotan laatuun ja ostan kotimaista.

Muutenkin mietin enemmän kulutustottumuksia. Ei aina ole pakko ostaa tavaroita, voi ostaa myös elämyksiä. Esimerkiksi viime jouluna ostimme teatteri- ja elokuvailippuja läheisillemme, Nyberg sanoo.

Jyväskylän kaupunki on tehnyt sopimuksen käytettyjen vaatteiden ja tekstiilijätteiden keräykse-

– Niitä on käytetty vaatteissa, kasseissa, pussukoissa, tilkkupelitoissa. Kirppareita emme valitettavasti pysty yhdessä kiertelemään ajan ja rahan puutteen vuoksi. Materiaaleja olemme saaneet lahjoituksina yksityisiltä ihmisiltä ja koulumme opettajilta. Oppilaat tuovat materiaaleja myös kotoaan, Mankolan ja Palokan kouluissa opettava Karttunen kertoo.

– Kierrätys ja tuunaus ovat niin paljon esillä mediassa, että sitä ei koeta mitenkään ihmeelliseksi vaihtoehdoksi. Oppilaat käyttävät tätä materiaalivaihtoehtoa mielellään.

Kierrätys kiinnostaa käsityötunneilla

KAARINA HEISKANEN teksti

Peruskoulun tekstiilityön opettaja **Taina Karttunen** kertoo, että käsityötunneilla hyödynnetään vanhoja vaatteita ja kodintekstiilejä.

– Niitä on käytetty vaatteissa, kasseissa, pussukoissa, tilkkupelitoissa. Kirppareita emme valitettavasti pysty yhdessä kiertelemään ajan ja rahan puutteen vuoksi. Ma-

Kauniit, edulliset kivet ja pronssit

1900 € 480 €
www.HautakiviHalvemmalla.fi

118 € 105 € 860 €
GSM: 045 109 1809
E-mail: hautakivi@hautakivihalvemmalla.fi

YIT yitkoti.fi

Jyväskylän Valto
Kerrostalo I Länsi-Päijätenteen 18

Yksi kolo vapaana. Kellonkeskuksen monipuoliset palvelut ovat muutaman sadan metrin päässä ja matkayhteydet juovat. Yliopistolle ja keskussairaalaan on pyöräilymatka. Omalla tontilla. Energialuokka B₂₀₀₇.

Muuttovalmis mh. alk. vh. alk.
3 h+k+s 69,0 m² 79 475 189 000

Asu Valtossa vuosi ilmaiseksi
Maksamme hoitovastikkeet puolestasi helmikuuhun 2016 asti, kun teet asunto-kaupat muuttovalmiista kodista 28.2.2015 mennessä. Etu koskee uusia kauppoja ajalla 12.1.–28.2.2015. Etu koskee muuttovalmiita YIT Koteja koko Suomessa.

Tutustu vaihtoehtoihin
yitkoti.fi/asiu 050 390 1935

YIT Asuntomyynti, Kuormaajantie 7, Jyväskylä, ma–pe klo 8–18, p. 050 390 1935, yitkoti.fi, facebook.com/YITkotiJyväskylä

Jyväskylän Valto
Kerrostalo I Länsi-Päijätenteen 18

Yksi kolo vapaana. Kellonkeskuksen monipuoliset palvelut ovat muutaman sadan metrin päässä ja matkayhteydet juovat. Yliopistolle ja keskussairaalaan on pyöräilymatka. Omalla tontilla. Energialuokka B₂₀₀₇.

Muuttovalmis mh. alk. vh. alk.
3 h+k+s 69,0 m² 79 475 189 000

Asu Valtossa vuosi ilmaiseksi
Maksamme hoitovastikkeet puolestasi helmikuuhun 2016 asti, kun teet asunto-kaupat muuttovalmiista kodista 28.2.2015 mennessä. Etu koskee uusia kauppoja ajalla 12.1.–28.2.2015. Etu koskee muuttovalmiita YIT Koteja koko Suomessa.

Tutustu vaihtoehtoihin
yitkoti.fi/asiu 050 390 1935

YIT Asuntomyynti, Kuormaajantie 7, Jyväskylä, ma–pe klo 8–18, p. 050 390 1935, yitkoti.fi, facebook.com/YITkotiJyväskylä

ENEMMÄN KUIN KONSERTTI

NORDIC PRAISE
PEKKA SIMOJOKI
HIGHER GROUND PRAISE

15.9.2015 TURKU, Logomo
16.9.2015 HELSINKI, Savoy-teatteri
18.9.2015 TAMPERE, Tampere-talo
19.9.2015 SEINÄJOKI, Uimahalli-Urheilutalo
20.9.2015 JYVÄSKYLÄ, Paviljonki

LIPPUNMYNTI ALKAA TI 3.2.2015
LIPUT 24 € (sis. palvelupalkkion)

Kansan Raamattuseura KRISTALLI
KIRKKOPÄIVÄT Dei Jyväskylän seurakunta Gimson
Cimson castom JARI-PERKA MEDIACABINET

www.nordicpraise.fi

Palveleva Puhelin

Keskusteluapua luottamuksellisesti.
01019 0071
su-to klo 18–01 ja pe-la klo 18–03.

PALVELEVA PUHELIN
01019 0071
evl.fi/palvelevanotti

Kukitamme elämäsi juhlat

HAUTAISET
RISTIAISET
VALMISTUJAISET
RIPPIJUHLAT
SYNTYMÄPÄIVÄT
YRITYSTILAISUUDET
HÄÄT

Viherlandia

Omella on juuret

Kammintie 6, 40520 Jyväskylä
www.viherlandia.fi
Puh. 010 617 1932
leikko@viherlandia.fi

Kiinteä verkko 8,35 snt/puh. + 6,00 snt/min.
Matkaviestinverkko 8,35 snt/puh. + 17,17 snt/min.

Juhlan Paikka

Pito- ja juhlapalvelu
PUNAINEN PIRTTI

Iimarisenkatu 20, 40100 Jyväskylä
p. (014) 378 1802 www.punainenpiirtti.fi

LAKIASIAINTOIMISTO
VARATUOMARI
RIITTA KIVELÄ
p. 0500 545 689, 014 645 234
Vapaudenkatu 40-42 40100 Jyväskylä
laki.riitta@kolumbus.fi
www.kivela.fi

• perunkirjoitukset • kaupat
• lahjat • testamentit ym. lakiasianne
• palvelua myös kotikäynteinä

Suomen Lähetyksseuralle uudet ohjeet lasten turvallisuudesta

SUOMEN LÄHETYSSEURA teksti
TEIJA LAINE kuva

Suomen Lähetyksseura on allekirjoittanut muiden suomalaisten kummilapsijärjestöjen kanssa kummilapsitoimintaa koskevan yhteisen eettisen ohjeiston. Allekirjoitettuihin toimintatavoissa edistetään lapsen perus- ja ihmis-

Mauritanialaiset työt ovat päässeet kouluun suomalaiskummien tuen ansiosta. Lähetyksseuran kummitoiminta alkoi vuonna 1988.

oikeuksien toteutumista ja lapsen koskemattomuutta. Lisäksi tuetaan lapsen turvallista kasvua, kehitystä ja hyvinvointia, ja lasta suojellaan seksuaali- ja väkivalta-rikollisuudelta, houkuttelulta huumeidenkäyttöön ja muilta lapsen turvallista kasvua uhkaavilta tekijöiltä.

Ennaltaehkäiseviin toimiin kuulu-

vat muun muassa lasten turvallisuutta parantavat käytännöt ja ohjeet. Näissä käy ilmi muun muassa, kehen lapset ja nuoret voivat ottaa yhteyttä, jos he kokevat olevansa uhattuja. Häirintä- tai hyväksikäyttöepäilyjen tai -taustan ilmetessä toimitaan välittömästi. Lasten ja kummien osoitietoja ei luovuteta ilman asianosaisten suostumusta.

Eettisen ohjeiston käytössä on Lähetyksseuran kirkollisen työn Code of Conduct -ohje. Se on tarkoitettu Lähetyksseuran työntekijöille ja vapaaehtoisille, mutta myös kumppaniorganisaatioissa lasten parissa työskenteleville. Code of Conduct tarjoaa suuntaviivat paikallisen kumppanin työhön, mutta sen periaatteet on tarkoitettu myös lapsille, joita toiminta koskee.

Kummisopimuksia Suomen Lähetyksseuralle on noin 3200. Suomalaisen kummien tuki auttaa yli 20 000 ihmistä 16 maassa. Yleisin kummimaksu on 25 euroa kuukaudessa eli 300 euroa vuodessa. Tuhannet tukea saaneet entiset kummilapset toimivat jo koulutettuina omissa ammateissaan.

Kolmetuhatta lapsisotilasta vapautteen Etelä-Sudanissa

KIRKON ULKOMAANAPU teksti

Noin 3 000 lapsisotilasta pääsee vapauteen taistelutuaan vuosia **David Yau Yaun** johtaman South Sudan Democratic Army – Cobra Faction (SSDM/A) -kapinallisiin aseellisissa siivissä. Kyseessä on yksi kaikkien aikojen suurimmista lapsisotilaiden kotiuttamisoperaatioista.

Ensimmäinen ryhmä, 280 lasta, luovutti aseensa ja univormunsa kapinallisiin, Etelä-Sudanin löytämään lasten vanhemmat, jotta paluu kotiin olisi mahdollista. Tämä on valtava urakka epävarmussa loput lapsista vapautetaan helmikuun aikana.

David Yau Yaun värväävät lap-

sisotilaat ovat 11–17-vuotiaita. Osa heistä on taistellut kapinallislisliikkeen riveissä jopa neljä vuotta. Moni ei ole koskaan käynyt koulua.

Lapset on pakotettu näkemään ja tekemään asioita, joita yhdenkään lapsen ei tulisi kokea, kertoo **Jonathan Veitch** Etelä-Sudanin Unicefista.

Paluu tavalliseen elämään edellyttää materiaalista ja henkistä tukea: terveydenhoitoa, ruokaa, vettä ja vaatteita. Sen jälkeen pyritään löytämään lasten vanhemmat, jotta paluu kotiin olisi mahdollista.

Tämä on valtava urakka epävarmussa loput lapsista vapautetaan helmikuun aikana. David Yau Yaun värväävät lap-

Maailman nuorin valtio ajautui viimeispäivän aseelliseen konfliktiin joulukuussa 2013, kun presidentti **Salva Kiirin** ja erotetun varapresidentti **Riek Macharin** poliittinen valtataistelu muuttui veriseksi. Konflikti aiheutti ristiriitoja eri etnisten ryhmien välille ja väkivaltaisuudet levisivät nopeasti ympäri maata.

Reilun vuoden aikana kymmenet tuhannet ihmiset ovat menettäneet henkensä ja noin 12 000 lasta on värvätty sotilaisiksi.

Lapsisotilaiden vapauttaminen on tärkeä askel. Eteläsuomalaiset ja kansainvälinen yhteisö odottavat toiveikkaina Etiopiassa käynnissä olevien rauhanneuvotteluiden etenemistä.

JAAKKO LÖYTTY 60 vuotta Hyvät sanat – Taivaallinen sävel -juhlakiertue 2015

Konsertti 12.3. klo 18
Jyväskylän Paviljongin Wilhelm-salissa
Lutakonaukio 12
Lisätietoja: www.suomenlahetyksseura.fi/jaakkoloytty

Juhlakiertueen tuoton Jaakko Löytty lahjoittaa Suomen Lähetyksseuran vammaistyöhön Nepalissa, Botswanassa ja Etiopiassa Herännien kansan lähetyksrahaston kautta.

OSTA LIPUT LAHJAKSI AINUTLAATUISEEN ILTAAN
Liput: www.lippupalvelu.fi

SUOMEN LÄHETYSSEURA HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS Wideline

Kesätyö hautausmailla kiinnosti lähes 750 hakijaa

SIRPA KOIVISTO teksti
JYVÄSKYLÄN SEURAKUNTA kuva

Kesätyöistä Jyväskylän seurakunnan hautausmailla oli tänä vuonna kiinnostunut 743 hakijaa. Kesäksi 2015 palkataan noin sata kausityöntekijää.

Noin sata kesätyöntekijää kunnostaa Jyväskylän seurakunnan hautausmaita ensi kesänä.

Naimisiin pääsee nyt selkokielellä

KIRKON TIEDOTUSKESKUS teksti
PIXABAY kuva

Suomen evankelis-luterilainen kirkko vahvistaa selkokielistä työtään. Jumalanpalveluksesta sekä kirkollisista toimituksista on koekäytössä selkokielelle mukautetut versiot. Selkokielisissä jumalanpalveluksissa ja toimituksissa li-

Kirkollisista toimituksista kuten häistä, hautajaisista ja kastajuhlista on luvassa selkokieliset mukautukset.

Hautausmaiden kesätyöt ovat joka vuosi kysytyjä kesätyöpaikkoja. Useampana vuonna hakijoiden määrä on ollut yli 700. Viime vuonna hakijoita oli poikkeuksellisesti vain hieman yli 500.

Hautausmaiden kesätyöt ovat joka vuosi kysytyjä kesätyöpaikkoja. Useampana vuonna hakijoiden määrä on ollut yli 700. Viime vuonna hakijoita oli poikkeuksellisesti vain hieman yli 500.

Hautausmaiden kesätyöt ovat joka vuosi kysytyjä kesätyöpaikkoja. Useampana vuonna hakijoiden määrä on ollut yli 700. Viime vuonna hakijoita oli poikkeuksellisesti vain hieman yli 500.

hyvänä. Suurin osa hakijoista on kevään abiturientteja sekä korkeakouluopiskelijoita. Naisia kesätyöhaussa on ollut selvästi miehiä enemmän. Yli puolet hakijoista on naisia.

Kesätyöntekijöiden pestit vaihtelevat kuukaudesta runsaan viiden kuukauden pituisiin jaksoihin. Joka vuosi Jyväskylän seurakunnan hautausmailla palkataan myös ensikertalaisia, joita sadasta kausityöntekijästä on noin kolmannes.

Ensimmäistä kertaa hautausmaalle kesätyöhön pyrkivistä kutsutaan haastattelun noin 80 hakijaa.

Kausityöntekijöitä haetaan hautausmaiden ja kiinteistöjen ulkoaluiden hoito- ja ylläpitotehtäviin Korpilahden, Lahjaharjun, Mäntykankaan, Säynätsalon ja Tikkakosken hautausmailla sekä Puistokadulla sijaitsevalle Vanhalla hautausmaalla.

Kesätyöntekijöiltä edellytetään vähintään 18 vuoden ikää. Kaikille valituksi tulleille työntekijöille lähetetään tieto postitse 13.3. mennessä.

Miesten eroryhmä auttaa suuntaamaan eteenpäin

KAARINA HEISKANEN teksti

Avioero on yhden unelman loppu, ja se mullistaa arjen kuviot uuteen järjestykseen. Erosta ja sen tuomista menetyksistä voi selvitä, kun kohtaa tosiasiat ja oppii hyväksymään ne, sekä alkaa etsiä keinoja oman hyvinvoinnin edistämiseen.

Vakiintuneen käsityksen mukaan mies ei puhu tunteistaan. Miessakit ry:n eroryhmissä on huomattu, että käsitys on väärä. Eroryhmässä voi kertoa ja jakaa eroon liittyviä kokemuksia ja tunteita. Toisten miesten kokemusten kuuleminen auttaa oman eroprosessin jäsentämisessä.

Ryhmässä voi myös saada komuksen, että ei ole yksin tunteidensa tai vaikeuksien kanssa.

Eroon liittyy usein myös kriisi, jonka rankkuutta voi verrata elämäntilanteeseen, jossa on menettänyt läheisen ihmisen kuolemalle, sanoo eroryhmäohjaaja **Hannu Piispanen** Miessakit ry:stä.

Miesten keskinäinen tuki ja ymmärrys luovat edellytyksiä kriisin läpikäymiseen ja auttavat päättämään irti menneestä. Lisäksi on tärkeä oppia välittämään itseltään ja analysoida eroon johtaneita syitä. Piispanen toteaa.

Miesten eroryhmä erokriisissä painiskeleville miehille, mutta myös jo pidempään eronneena olleille. Maksuton ryhmä kokoontuu kymmenen maanantaina 16.3.–25.5. klo 18–20 Opistokujalla 6-8 C:ssä. Ilmoittautumiset 040 8699685, hannu.piispanen@miessakit.fi.

Suurella sydämellä

Tekee hyvää tehdä hyvää.

Nyt löydät vapaaehtoistyötä netistä.

www.suurellasydamella.fi

hyvä paikka näkyä!

Terhi Takkinen 040 535 0047
jklsrk.ilmoitukset@evl.fi

SOITA JA VARAA ILMOITUSTILA
Henki & elämä -lehteen

Tule mukaan Ekopaastoon 18.2.–4.4.2015!

Eduskuntaan!
Margo Saxberg

En yritä – Teen.

www.saxberg.fi | margo@saxberg.fi | #margo2015

Tuula Kotiniemi on ollut mukana Osallisuuden puuhapajassa alusta asti. – Puuhapaja on minulle kuin mittatilaustyönä tehty, sillä minulla ei ole aikaisempaa kokemusta käsitöistä. Kotiniemen kädenjälki näkyy muun muassa pesulahenkareista tehdyissä sydämissä.

Ystävänpäivän myyjäiset Yhteisvastuulle

HEIKKI IMPIÖ teksti

Viime syksynä käynnistyneessä Osallisuuden puuhapajassa on reilun puolen vuoden aikana tehty kierrätysmateriaaleista monenlaisia tuotteita. Valtaosassa käden- taidon tuotoksista on nähtävissä sydän tavalla tai toisella. Sydän liittyy vahvasti myös ystävänpäivään. Osallisuuden puuhapaja järjestää toimintansa ensimmäiset myyjäiset Ystävänpäivän aattona, perjantaina 13.2. klo 15-18, Vanhassa pappilassa, Vapaudenkatu 26. Myyjäisten tuotto ohjataan Yhteisvastuukeräykselle.

Kierrätysmateriaaleista syntyy sydämellä sydämiä

Mitä uusiokäyttöä voisi keksiä vanhoille pesulahenkareille? Mitä kaikkea voisi jatkojalostaa vanhoista kirjan sivuista tai nuoteista? Osallisuuden puuhapajassa näille ja monille muille materiaaleille löytyy käyttöä.

HEIKKI IMPIÖ teksti ja kuva

Vanhan pappilan juhlahuoneiston pitkä pöytä on täynnä erilaista kierrätysmateriaalia. Kahvituo- kion jälkeen työt kutsuvat ja puheensorina täyttää tilan vain hetkittäin.

On hiljaista. Jos laittaisi silmät kiinni, ei välttämättä uskoisi, että olohuoneessa on koolla kymmen- kunta käsitöistä innostunutta nais- ta. Yli sata pesulahenkaria on saan- nut jo uuden muodon, kun niistä on väännetty voimalla sydämen- muotoisia aihioita. Tässä työvai-

heessa on tarvittu välillä miehistä- kin apua. Kun aihio on kieputet- tu metallilankaa, ne kastetaan pel- lavapaperimassassa, ja sen jälkeen on loppukoristelun ja viimeistelyn aika.

Myös tulevan ystävänpäivän kier- rätyskortit alkavat olla valmiita. Niistäkin löytyy sydämiä, jotka on tehty huovuttamalla. Yksi osallis- tujista töpöttää väriä muottiin, jolla painetaan sydän hapsutetulle kankaalle. Valmiit lohtuliinat on ripustettu tuolien selkänojalle kui- vumaan.

Lohtuliinoja, niin kuin myös

muuta askartelutuokioissa synty- neitä tuotteita, voi pistää kierto- on vaikkapa ystävänpäivänä. Yhtä hy- vin niitä voi antaa lahjaksi myös syntymäpäivänä, äitienpäivänä tai jouluna. Onhan niiden tekemisessä ollut sydän mukana, varsin konkreettisesti.

Huovutustaiteilija Anja Suhonen löysi paikan sekä *Henki&elämä*- lehden että ystävänsä **Salme Saikko-** sen Facebook-viestin välityksellä.

– Salme vihjaisi, että täällä olisi käsityöihmiselle mukava kokoon- tumispaikka, ja minähän innos- tuin heti, Suhonen naurahtaa.

Idea Osallisuuden puuhapajas- ta syntyi Saikkoselle, kun hän osal- listui ikääntyville ihmisille tarkoi- tettuun koulutustilaisuuteen. Siel- lä todettiin, että vapaaehtoisia tarvitaan nykyään monessa pai- kassa. Kun kaikista ei ole ulkoilut- tajiksi, niin kuin ei hänestäkään, syntyi ajatus käsillä tekemisestä.

– Puuhapajan idea on tarjota te- kemistä sellaisille ihmisille, jotka tykkäävät käsitöistä ja kaipaavat samalla yhteisöllisyyttä ja sosiaali- suutta, Saikkonen toteaa.

Parasta puuhapajassa on Anja Suhosen ja Salme Saikkosen mie-

lestä se, että aina oppii jotakin uutta ja tapaa uusia ihmisiä. Kun joku saa idean, se jalostuu poru- kassa ja lopputulos on vieläkin hienompi.

Osallisuuden puuhapaja ko- koontuu Vanhassa pappilassa jor- ka toinen tiistai, parittomilla vii- koilla klo 14-18.

Katso video osoitteessa youtube.com/henkielama

Elämästä

Hoitoalan kiire ajoi opiskelemaan uuden ammatin

TIINA LAMMINAHO teksti ja kuva

Olen **Sirpa Kröger**, 50-vuotias opiskelija. Opiskelen diakonissak- si Pieksämäen diakonia-ammatti- korkeakoulussa. Tällä hetkellä olen työharjoittelussa Korpilah- den alue seurakunnassa. Valmistuin terveydenhoitajaksi vuonna 1993 ja sairaanhoitajaksi vuonna -96; kolmen lapsen kotiäitien jälkeen työnsaanti onnistui pa- remmin sairaanhoitajana.

Olen työskennellyt paljon van- husten parissa, muun muassa koti- hoitajana. Innokkaana opiskelija- na olen myös päivittänyt osaamis- tani.

Diakonissan työ on minulle kutsu- mus. Toisaalta koin, että hoito- alalla ihmisten kohtaaminen jää pinnalliseksi, vaikka ihmisen hoi- tamisesta kokonaisuutena puhu- taan paljon. Etenkin vanhusten kohdalla hengellisyys hoitotyössä korostuu; hengellisyys antaa voi- mavaroja ja sitä kautta myös edis- tää terveyttä. Esimerkiksi kotihoi- dossa hoitajalla pitäisi olla enem- män aikaa kuunnella ihmisten elä- mätarinoita. Kun hoitajilla ei ole aikaa kuunnella, ikäihmiset koke- vat, ettei heitä arvosteta.

Diakoniatyössä asiakaskunta on laaja, lapsiperheistä ikäihmisiin.

Olen huolissani nuorista; kaikki ei- vät saa koulutuspaikkaa, eivätkä työtä. Meillä on hienoja systeeme- jä, jotka auttavat, mutta lopulta voi kuitenkin käydä niin, ettei mikään taho ota vastuuta nuoresta. Diakonissana haluaisin olla saat- tamassa vaikeaan tilanteeseen päätyneitä nuoria eteenpäin. Myös monet lapsiperheet tarvitse- vat apua, ja työikäiset. Toisilla on liikaa työtä, eivätkä he aina jaksa, toiset taas joutuvat työttömäksi. Diakoniatyössä pyritään autta- maan mahdollisimman monia ja etenkin kaikkein heikoimmassa asemassa olevia. Siihen tarvitaan yhteistyötä, niin viranomaisten

kuin nykyisin yhä enemmän va- paaehtoistyöntekijöiden kanssa.

Olen itse saanut sellaista tukea, joka on auttanut minua sekä hen- gellisesti että kokonaisvaltaisesti elämässä eteenpäin. Olen hyvin kiitollinen seurakunnan työnteki- jälle, jolta sain apua ja siksi haluan itsekin antaa muille samanlaista tukea. Diakonissaksi opiskellessa- ni kasvan koko ajan ihmisenä ja uskossani – usko on ollut elämä- säni lapsuudesta asti. Toivoisin, että valmistuttuani löytäisin työn seurakunnasta ja saisin olla autta- massa vaikeissa tilanteissa olevia ihmisiä.

Sirpa Kröger

Viisikymppinen Sirpa Kröger opis- kelee diakonissaksi. Valmistut- tuaan hän haluaisi työskennellä seurakunnassa ja auttaa vaikeissa tilanteissa olevien ihmisiä.